

Общества съ разны благотворителны цѣли ; при това днесъ въ просвѣтѣныйтъ мѣръ сѣществува и тѣй нареченный-тъ *Женскый вѣпросъ*, който състои въ това че женитѣ, като ся виждатъ унижены и онеправданы отъ мъжіетѣ, които имъ отнели ужъ всяко право за самостоятелно развитіе и живѣніе, а ги удостоили само съ своето покровителство, искатъ да ся освободятъ отъ едно таквозъ робство, недостойно за чловѣка изобщо, и отъ едно таквозъ *непросено* покровителство, и за то съставятъ разны учрѣжденія въ ползѣ на дѣлото си. Но нашитѣ Женскы Дружества не може да ся каже еще, че тѣ сѣ учрѣдени сѣ нѣкаквъ си *благотворителнѣ*, прѣдварително прѣсмѣтнѣтъ цѣль ; еще по-малко могатъ да иматъ претенціѣ че ся грьжатъ за отмахваніе-то отъ женскый-тъ полъ *време-тъ*, който имъ сѣ наложили мъжіето. Но каква е цѣльта на нашитѣ Женскы Дружества ? Когато тѣ вече сѣществувать, разбира ся само отъ себе, че е имало причины, които сѣ, тѣй да речемъ, извадили на видѣло тѣзи дружества, защото нищо не бива безъ причинѣ — имало е и цѣль, съ коѣкото тѣ сѣ ся учрѣдили.

Наистинѣ, Женскытъ Дружества у насъ не сѣ ся явили туку тѣй, безъ всякъ причинѣ; тѣ не могатъ и да не имѣтъ цѣль. Ако и да не ся е еще уяснила и опрѣдѣлила добръ цѣльта на тѣзи дружества, както и причинитѣ на тѣхното *изникваніе*, но сѣдящецъ по умственното и нравственно наше народно състояніе, както и по особенноститѣ на наштъ общественъ животъ, особенно въ градовѣтѣ, сѣдящецъ еще и по малкѣтъ тѣзи дѣятелность, коѣкото вече исказахъ нашитѣ Женскы Дружества, — ный можемъ твърдѣ справедливо да заключаваме, че причинитѣ, по които сѣ ся явили тѣзи Дружества, сѣ важни, важна е и цѣльта имъ, ако и да е *скромна*, много по-скромна отъ колкото цѣльта на всичкытъ почты Женскы Общества въ просвѣтѣныйтъ мѣръ.

Въ развитіето си ный смы останѣли много назадъ, а между това *средствата* за развитіе — нравственно и умственно — у насъ сѣ твърдѣ ограничени. У насъ нѣма *Общественны Домове*, въ които да ся събира публика и